

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové ve věci navrhovatele **Město Klimkovice** se sídlem Klimkovice, Lidická 1, v řízení zastoupeného Mgr. Radimem Kozubem, advokátem se sídlem Praha 10, Žitomířská 22, proti odpůrci **Statutární město Ostrava** se sídlem Ostrava, Prokešovo náměstí 8, v řízení zastoupenému JUDr. Petrem Pyšným, advokátem se sídlem Ostrava, Občanská 16, o návrhu na zrušení částí opatření obecné povahy – Územního plánu Ostrava,

t a k t o :

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

A.

Navrhovatel se podaným návrhem domáhá zrušení Územního plánu Ostrava v částech:

- 1) územní rezerva označená jako „URZ 3“ v k.ú. Poruba o výměře 21,15 ha s předpokládaným způsobem využití bydlení, občanské vybavení,
- 2) územní rezerva označená jako „URZ 5“ v k.ú. Poruba o výměře 103,48 ha

- s předpokládaným způsobem využití bydlení, občanské vybavení, a
- 3) zastavitelná plocha pro průmyslové využití a smíšenou obytnou funkci č. P 16 v k.ú. Poruba o výměře 19,92 ha s navrženým způsobem využití lehký průmysl.

V návrhu namítá, že:

- 1) odpůrce uplatnil připomínky dne 16.11.2012, kde namítal dotčení lázeňské krajiny vymezené pro léčebné lázně Klimkovice. K těm se vyjádřil Český inspektorát lázní a zřidel, který apeloval na odpůrce, aby zohlednil ochranu stávajících přírodních léčebných lázní a lázeňského místa. Přesto v žádné části napadeného územního plánu nebyly připomínky navrhovatele nikterak vypořádány. Proto je podle navrhovatele napadený územní plán nepřezkoumatelný;
- 2) plochy ve vymezené podobě jsou v rozporu s požadavkem na kvalitu lázeňské krajiny ve smyslu § 8 odst. 3 vyhl. č. 423/2001 Sb., kterou se stanoví způsob a rozsah hodnocení přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod a další podrobnosti jejich využívání, požadavky na životní prostředí a vybavení přírodních léčebných lázní a náležitosti odborného posudku o využitelnosti přírodních léčivých zdrojů a klimatických podmínek k léčebným účelům, přírodní minerální vody k výrobě přírodních minerálních vod a o stavu životního prostředí přírodních léčebných lázní (vyhláška o zdrojích a lázních), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lázeňská vyhláška“). Zejména plocha P 16 umožňuje druh výstavby, který může zasáhnout do lázeňské krajiny mimořádně negativním způsobem;
- 3) vymezení ploch URZ 3 a URZ 5 je neurčité, když až z textové části (tzn. ne již z grafické části) lze dohledat, pod které plochy s rozdílným způsobem využití tyto patří. Má se jednat o územní rezervy městského charakteru zástavby, pojem „*městský charakter zástavby*“ však není nikde blíže definován. Jakkoli je v tabulce 5 v kapitole 3.2.4. uveden údaj o předpokládaném využití „*Bydlení, Občanské vybavení*“, není zřejmé, zda půjde:
 - a) pouze o „*plochy smíšené – občanské vybavení*“, nebo
 - b) o „*plochy bydlení v rodinných domech*“, nebo i
 - c) o „*plochy občanské vybavení*“, nebo i
 - d) o „*plochy bydlení v bytových domech*“.Není tak zřejmé, jak a podle jakých kritérií budou budoucí možnosti využití dotčených územních rezerv prověřovány, tzn. na jaké konkrétní zastavitelné plochy bude možné vytčené územní rezervy překlápět. Neurčitost výrokové části pak nemůže být nahrazena odůvodněním územního plánu;
- 4) při vymezení plochy P 16 odpůrce porušil v kapitolách 6.6.1. a 3.2.3. stanovením konkrétních podmínek ust. § 3 odst. 2 písm. a) a § 11 vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OPVÚ“), neboť takové podmínky nepřísluší stanovit územnímu plánu, ale plánu regulačnímu. Jedná se zejm. o prostorovou regulaci – počet nadzemních podlaží a zastavěnou plochu konkrétních budov. Z definic pojmů „*nadzemní podlaží*“, „*půda*“ a „*podkroví*“ přitom výšková hladina zástavby nevyplývá, když výškově nejsou podchyceny půda a podkroví;
- 5) do procesu pořizování návrhu územního plánu nepřípustně zasahovalo Zastupitelstvo města Ostravy. V podání ze dne 7.9.2017 navrhovatel doplnil, že tento závěr dovozuje z textu čl. 3.3.3. odůvodnění napadeného územního plánu: „*Při tomto mapování vycházel zpracovatel i z usnesení zastupitelstva města, které posoudilo v průběhu prací na návrhu ÚPO uplatněné návrhy*

na změny současného územního plánu.“

Odpůrce navrhuje zamítnutí návrhu. Namítá absenci aktivní procesní legitimace navrhovatele, když ten logicky a konsekventně netvrdí, do jakých jeho práv bylo zasaženo, přičemž je vyloučeno, aby navrhovatelem tvrzené procesní pochybení zasáhlo do jeho hmotných práv. Navrhovateli nepřísluší hájit zájmy někoho jiného (např. vlastníka pozemků, které by napadenou částí územního plánu mohly být hypoteticky dotčeny. K návrhovým bodům uvádí:

- 1) se stručně formulovanou připomínkou se odpůrce podrobně vypořádal na str. 112 – 115 přílohy II. odůvodnění územního plánu, které obsahuje vyhodnocení stanovisek obdržených v rámci společného projednávání návrhu;
- 2) podle příl. 1 vyhl. č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ÚAP“) je sledovaným jevem pro účely územně plánovací dokumentace lázeňské místo, vnitřní a vnější území lázeňského místa, nikoli však území lázeňské krajiny. Pořizovatel navíc prověřil plochu P 16 z hlediska možného vlivu na krajinný ráz lázeňského místa Klimkovice se závěrem, že konfigurace krajiny a vzdálenost uplatnění negativního vlivu neumožňují. Jedná se o krajinu zemědělskou v blízkosti dopravně zatížených pozemních komunikací (D1 a II/647), bez střídání závětrných úseků s cestami v otevřené krajině a stinných míst s polohami na slunci, střídání krajinných partií. Mimo to, území lázeňské krajiny není legislativně přesně vymezeno a netvoří tak žádný limit využití území;
- 3) podle příl. 7 ÚAP je obligatorní náležitostí legendy výkresu grafické části jen vymezení ploch. Územní plán stanovuje využití ploch územních rezerv URZ 3 a URZ 5 v tabulce 5 v podrobnostech příslušejících plochám územních rezerv. Konkrétní funkční a prostorové uspořádání je nutno vymežit až při změně územního plánu;
- 4) v územním plánu lze podle § 3 odst. 2 písm. a) a § 11 odst. 1, 2 OPVÚ, § 7 odst. 1 písm. f) ÚAP a podle § 43 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) stanovit výškovou regulaci zástavby, charakter a strukturu zástavby a též stanovit rozmezí výměry pro vymezení stavebních pozemků a intenzity jejich využití. Odpůrce odkazuje na definice nadzemního podlaží, podkroví a půda na str. 8 – 9 textové části napadeného územního plánu. Zde odpůrce akcentuje, že navrhovatel proti návrhu územního plánu nepodal obdobnou připomínku, čímž se zbavil možnosti jejího vypořádání;
- 5) v návrhu navrhovatel tento návrhový bod nijak nekonkretizuje ani nenavrhuje důkazy k jeho prokázání.

B.

Z obsahu spisové dokumentace soud zjistil, že navrhovatel uplatnil k návrhu územního plánu dne 16.11.2012 tyto připomínky:

- 1) a) rozsah navrhované zástavby kolem silnice II/647 je v rozporu se ZÚR, když plocha zástavby je navržena skoro až k hranicím k.ú. Klimkovice. Základním požadavkem ZÚR však je, aby nedocházelo k rozšiřování zástavby jedné obce do druhé;
- b) zástavbou dojde k zásahu do míst s výhledy do krajiny, zvláště pak k zacinění

výhledu na klimkovická sanatoria. Dojde k narušení harmonického sepětí s okolní krajinou, čímž bude výrazně změněn krajinný ráz území a znehodnocena část krajiny kolem Klimkovic – zde se navrhovatel odvolává na § 8 odst. 1 písm. d) lázeňské vyhlášky;

- 2) předmětné území určené k zástavbě rodinnými domy se nachází v dosahu 4 – 5 km od lázní, přičemž navrhovatel cituje § 8 odst. 2 lázeňské vyhlášky;
- 3) navrhovatel požaduje upravit napojení plánovaných cyklostezek do Polanky nad Odrou a z Václavovic přes Janovou do Svinova.

K těmto připomínkám se odpůrce vyjádřil na str. 113 – 116 přílohy č. II odůvodnění napadeného územního plánu takto:

„1. Nesouhlas s vymezením ploch územních rezerv URZ 3 a URZ 5

Pořizovatel posoudil důvody nesouhlasu města Klimkovic k vymezeným plochám územních rezerv URZ 3 a URZ 5. Jedná se především o argumentaci města Klimkovic, že se jedná o rozpor s nadřazenou územně plánovací dokumentací vydanou krajským úřadem ZÚR MSK a dále nesoulad s vyhláškou Ministerstva zdravotnictví č. 423/2001 Sb. Pořizovatel je toho názoru, že posuzování vymezených ploch územních rezerv dle výše uvedené nadřazené dokumentace a prováděcího právního předpisu je v kompetenci příslušných dotčených orgánů, chránících zájmy dle těchto právních předpisů. Dle provedeného zjištění se jedná o Krajský úřad Moravskoslezského kraje a o Ministerstvo zdravotnictví. Oba tyto dotčené orgány byly v rámci společného jednání obeslány a oba se k návrhu Územního plánu města Ostravy vyjádřily svými stanovisky.

Krajský úřad Moravskoslezského kraje v souladu s § 51 stavebního zákona před novelou posoudil předložený návrh Územního plánu města Ostravy a to především z hlediska zajištění koordinace využívání území, zejména s ohledem na širší vztahy a z hlediska souladu s politikou územního rozvoje a s územně plánovací dokumentací vydanou krajem. Ve stanovisku krajského úřadu je uveden stručný obsah připomínky města Klimkovic v rámci společného jednání návrhu Územního plánu města Ostravy ze dne 16.11.2012, následovala zmínka o konání dohodovacího jednání ze dne 8.1.2013. Dále je ve stanovisku dotčeného orgánu uváděno, že v návrhu Územního plánu města Ostravy jsou tyto plochy vymezeny pro výhledovou městskou zástavbu (předpokládaný způsob využití – bydlení, občanské vybavení) o výměře cca 24 a 112 ha. Tyto územní rezervy vymezují plochy pro předpokládané směry rozvoje města a chrání je před takovým využitím, které by zamezilo nebo podstatně snížilo možnost jejich cílového využití. Využití ploch je podmíněno vydáním změny Územního plánu města Ostravy. Krajský úřad dále konstatuje, že vzhledem k platným právním předpisům bude nutno u těchto lokalit vůči jejich umístění a rozloze prověřit jejich nadmístní vliv. Zpracovatel Územního plánu města Ostravy se touto problematikou zabýval a v textové části odůvodnění, v kapitole 4.10 Výčet záležitostí nadmístního významu, které nejsou řešeny v zásadách územního rozvoje, došlo k posouzení těchto záležitostí ve vztahu k obsaženému řešení, vyplývajících z návrhu ÚP. Výsledkem byl výčet nadmístních záležitostí, určených zejména pro veřejnou dopravní infrastrukturu. V rámci ÚPIMO nebyly plochy rezerv vyhodnoceny jako záležitosti nadmístního významu.

Jelikož krajský úřad ve svém stanovisku dle § 51 stavebního zákona (před novelou) neuvádí, zda jsou předmětné územní rezervy v rozporu se ZÚR MSK, provedl

pořizovatel následující úvahu:

V ZÚR MSK je v kapitole A Priority územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území uvedeno v bodě č. 9 Zamezení rozšiřování stávajících a vzniku nových lokalit určených pro stavby k rodinné rekreaci v nejvíce exponovaných prostorech za podmínek podrobněji specifikovaných v kapitolách B, C a E.

V kapitole B je v bodě 19 OB2 Ostrava uveden pro rozvojovou oblast republikového významu požadavek na využití území

- rozvoj obytné funkce řešit současně s odpovídající veřejnou infrastrukturou ve vazbě na zastavěná území sídel.
- nepřipustit rozšiřování stávajících a vznik nových lokalit určených pro stavby k rodinné rekreaci, zejména v okolí vodních nádrží Žermanice a Těrlicko. Přírůstek kapacit rodinné rekreace realizovat výhradně přeměnou objektů původní zástavby na rekreační chalupy. Tato podmínka se nevztahuje na správní území statutárního města Ostravy s výjimkou lokalit zvláště chráněných území ve smyslu ustanovení § 14 a násl. zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a území soustavy Natura 2000.

Kapitola C se zabývá stanovením požadavků pro specifické oblasti republikového významu. Město Ostrava do této kategorie nespadá.

Kapitola E stanovuje v části E.I. Územní podmínky koncepce ochrany a rozvoje přírodních hodnot v bodě č. 74 zásady a úkoly pro upřesnění územních podmínek koncepce ochrany a rozvoje přírodních hodnot území Moravskoslezského kraje.

- stavby umísťovat přednostně mimo pohledově exponovaná území
- pro bydlení a občanskou vybavenost přednostně využívat rezervy v rámci zastavěného území, nové zastavitelné plochy vymezovat především v návaznosti na zastavěná území při zohlednění pohledové exponovanosti lokality a dalších podmínek ochrany přírodních a estetických hodnot krajiny. Požadavek na zohlednění pohledové exponované lokality a dalších podmínek ochrany přírodních a estetických hodnot krajiny se nevztahuje na správní území statutárního města Ostravy s výjimkou lokalit zvláště chráněných území ve smyslu ustanovení § 14 a násl. Zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a území soustavy NATURA 2000.

Dle výše uvedených vybraných bodů pořizovatel konstatuje, že navržené plochy územních rezerv URZ 3 a URZ 5 určené pro bydlení a občanskou vybavenost nejsou v rozporu s požadavky, stanovenými v kapitolách B, C a E.

Pořizovatel vzhledem k takto uplatněným připomínkám sousední obce svolal dne 8.1.2013 dohodovací jednání, které je přílohou tohoto vyjádření. Na jednání bylo dohodnuto, že v této věci bude znovu oběsán příslušný dotčený orgán Ministerstvo zdravotnictví, Český inspektorát lázní a zříděl a s výsledkem tohoto stanoviska bude město Klimkovice seznámeno a svoláno další jednání. Dne 7.2.2013 obdržel pořizovatel vyjádření dotčeného orgánu k připomínkám města Klimkovice vůči návrhu Územního plánu města Ostravy. V tomto vyjádření dotčený orgán uvádí, že zmiňované podmínky stanovené v § 8 odst. 2 vyhlášky č. 423/2001 Sb., se týkají především bezprostředního okolí přírodních léčebných lázní v rámci vnitřního a vnějšího území lázeňského místa, kde zároveň platí podmínky ochrany stanovené statutem lázeňského místa Klimkovice. Tyto podmínky ochrany se netýkají správního území města Ostravy. V § 8 odst. 3 této vyhlášky je uvedeno, že území využívané

v souvislosti s lázeňskou léčbou do vzdálenosti 4 až 8 km okolo přírodních léčebných lázní musí poskytovat podmínky pro terénní léčbu, případně jinou řízenou fyzickou zátěž a umožňovat volbu klimatických protikladů. Území této lázeňské krajiny však není v současné době přesně vymezeno a netvoří tak žádný limit využití území vyplývající ze sledovaných jevů v územně analytických podkladech. Dále se ve vyjádření uvádí, že nároky kladené na krajinu v § 8 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 423/2001 Sb., posuzuje ČIL zpravidla pouze z hlediska její vhodnosti při stanovení nových přírodních léčebných lázní a lázeňských míst. Český inspektorát lázní a zřídel pouze apeluje na pořizovatele, aby při návrhu ploch v bezprostřední blízkosti lázeňského místa zohlednil ochranu stávajících přírodních léčebných lázní a lázeňského místa ve smyslu § 8 vyhlášky č. 423/2001 Sb. Pořizovatel k těmto sdělením uvádí, že předmětem připomínek města Klimkovic je vymezení ploch územních rezerv URZ 3 a URZ 5. Územní rezervou se pro potřeby tohoto návrhu územního plánu vymezují plochy pro předpokládané směry rozvoje města a chrání je před takovým využitím, které by zamezilo nebo podstatně snížilo možnost jejího cílového využití. Využití ploch územních rezerv je podmíněno vydáním změny ÚPIMO. Z dlouhodobého hlediska teprve v případě změny územního plánu za účelem vymezení nové zastavitelné plochy budou výše uvedené podmínky posuzovány a zdůvodňovány.

Dne 26.2.2013 obdržel pořizovatel dopis od města Klimkovic ve věci připomínek města Klimkovic k návrhu Územního plánu města Ostravy. V tomto novém dopise bylo ze strany města Klimkovic zohledněno vydané vyjádření Ministerstva zdravotnictví – Českého inspektorátu lázní a zřídel a závěry dohodovacího jednání, konaného dne 8.1.2013. I přes tyto argumenty a závěry město Klimkovic i nadále uplatňuje k navržené zástavbě připomínku, jelikož jsou toho názoru, že takto navrženou zástavbou předmětné lokality dojde k nevhodnému propojení obou měst a tím k významné změně krajinného rázu území a znehodnocení této části krajiny kolem k. ú. Klimkovic. Pořizovatel i nadále uvádí, že tímto návrhem nebyla vymezena navržená zástavba, jak je uváděno v připomínkách, ale jsou vymezeny plochy územních rezerv, které takto stanovené území mají chránit před takovým využitím, které by mohlo v budoucnu zamezit nebo podstatně snížit možnost jejího cílového využití. Předmětné plochy nejsou vymezeny jako návrhové, nebylo pro ně provedeno předpokládané vynětí ze ZPF. V případě, že by v budoucnu došlo město k závěru, že je nutné využít stanovené rezervy ploch určených pro bydlení a občanskou vybavenost, lze tyto plochy využít až po provedení změny územního plánu. Během procesu projednávání změny územního plánu bude v souladu s postupy stanovenými stavebním zákonem obesláno také město Klimkovic. Z těchto důvodů nelze konstatovat, že vymezením ploch územních rezerv bude docházet k nevhodnému propojování obou měst a tím i k významné změně krajinného rázu a znehodnocení této části krajiny kolem k.ú. Klimkovic. Teprve až na základě výsledků projednání případné změny územního plánu lze dovodit, zda takto vymezené plochy mohou do území svým významem zasahovat.

2. Požadavek úprav míst napojení plánovaných cyklostezek mezi Ostravou a městem Klimkovic.

Ve věci úprav míst napojení plánovaných cyklostezek mezi Ostravou a Klimkovicemi bylo na dohodovacím jednání podáno městu Klimkovic vysvětlení koncepce plánovaných cyklostezek a jejich míst napojení. Obě zúčastněné strany se na prezentovaném řešení shodly bez nutnosti úpravy návrhu ÚPIMO.“

Ve spise založené vyjádření Českého inspektorátu lázní a zřidel ze dne 31.1.2013 koresponduje s jeho shora uvedenou citací odpůrcem.

C.

Krajský soud pokládá s ohledem na odpůrcovu argumentaci za potřebné vyjádřit se nejprve k procesní a věcné legitimaci navrhovatele.

Podle § 101a odst. 1 věty první zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.

Podle § 1 věty před středníkem zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecního zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), obec je základním územním samosprávným společenstvím občanů.

Podle § 2 odst. 2 zákona o obcích obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem.

Podle § 35 odst. 1 zákona o obcích do samostatné působnosti obce patří záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce (...).

Podle § 35 odst. 2 věty druhé a třetí zákona o obcích obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu dále pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.

Navrhovatel je obcí sousedící s plochami vymezenými napadenými částmi územního plánu. Napadá především nevypořádání vlastních připomínek, narušení lázeňské krajiny (což lze podřadit pod ochranu a rozvoj zdraví v obci), nedostatečné vymezení využití ploch a nadměrné vymezení prostorové regulace (péče o vytváření podmínek pro uspokojování potřeb svých občanů), čímž plní úkoly uložené jí shora citovanými ustanoveními zákona o obcích. To vede soud k obecnému závěru o její aktivní procesní legitimaci ve smyslu § 101a odst. 1 věty první s.ř.s.

Závěr o věcné procesní legitimaci se odvíjí od obsahu návrhových bodů, a proto krajský soud bude věnovat pozornost této otázce zvláště při vypořádání každého z návrhových bodů.

D.

Návrhovým bodem 1) navrhovatel namítá nepřezkoumatelnost vypořádání jeho připomínek v napadeném územním plánu. Jedná se o jeho vlastní připomínky, a proto ve vztahu k tomuto návrhovému bodu soud uzavírá, že navrhovatel je aktivně věcně legitimován.

Uvedený návrhový bod je však nedůvodný.

Nepřezkoumatelným je opatření obecné povahy, z něž nelze nikterak dovodit, jaké stanovisko odpůrce k připomínkám zaujal. Jakkoli je obsáhlý text vypořádání navrhovatelových připomínek pln citací a obecných floskulí, základní myšlenky v něm vysledovat lze:

- navržené plochy územních rezerv URZ 3 a URZ 5 nejsou v rozporu s požadavky stanovenými v kapitolách B, C a E Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje,
- území lázeňské krajiny ve smyslu § 8 odst. 3 lázeňské vyhlášky není v současné době přesně vymezeno a netvoří tak žádný limit využití území,
- územním plánem nebyla vymezena navržená zástavba, ale jsou vymezeny plochy územních rezerv, které takto stanovené území mají chránit před takovým využitím, které by mohlo v budoucnu zamezit nebo podstatně snížit možnost jejího cílového využití. Předmětné plochy nejsou vymezeny jako návrhové, nebylo pro ně provedeno předpokládané vynětí ze ZPF. V případě, že by v budoucnu došlo město k závěru, že je nutné využít stanovené rezervy ploch určených pro bydlení a občanskou vybavenost, lze tyto plochy využít až po provedení změny územního plánu. Během procesu projednávání změny územního plánu bude v souladu s postupy stanovenými stavebním zákonem obesláno také město Klimkovice. Z těchto důvodů nelze konstatovat, že vymezením ploch územních rezerv bude docházet k nevhodnému propojování obou města a tím i k významné změně krajinného rázu a znehodnocení této části krajiny kolem k.ú. Klimkovice. Teprve až na základě výsledků projednání případné změny územního plánu lze dovodit, zda takto vymezené plochy mohou do území svým významem zasahovat.

Již na tomto místě je třeba konstatovat, že navrhovatelovy připomínky č. 1 a 2 (připomínka č. 3 týkající se cyklostezek není předmětem nyní projednávaného návrhu) se týkaly vesměs jen území navrženého dle názoru navrhovatele k zástavbě rodinnými domy (srov. poslední větu připomínky č. 2: „*Předmětné území určené k zástavbě rodinnými domy ...*“), tzn. ploch URZ 3 a URZ 5.

Ve vztahu k nim odpůrce navrhovatelovy připomínky jasně a srozumitelně vypořádal, jak bylo shora citováno. Otázka posouzení, zda se jedná o vypořádání věcně správné, je předmětem soudního přezkumu z pohledu dalších návrhových bodů, to ovšem ničeho nemění na závěru, že napadený územní plán je v napadených částech přezkoumatelný.

E.

Návrhovým bodem 3) navrhovatel namítá rozpor napadených částí územního plánu s předpisem vyšší právní síly – ÚAP. K takovému návrhovému bodu je podle ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví aktivně věcně legitimován i přesto, že obdobnou připomínku či námitku v průběhu schvalování územního plánu nepodal (srov. rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2010 č.j. 1 Ao 2/2010-116, Sb. NSS č. 2397/2011, www.nssoud.cz).

Podle čl. I. odst. 2 písm. a) příl. č. 7 ÚAP pokud je to účelné, textová část územního plánu dále obsahuje vymezení ploch a koridorů územních rezerv a stanovení možného budoucího využití, včetně podmínek pro jeho prověření.

Podle čl. I. odst. 3 příl. č. 7 ÚAP grafická část územního plánu obsahuje

- a) výkres základního členění území obsahující vyznačení hranic zastavěného území, zastavitelných ploch, ploch přestavby, ploch a koridorů územních rezerv a ploch a koridorů, ve kterých je rozhodování o změnách v území podmíněno uzavřením dohody o parcelaci, zpracováním územní studie nebo vydáním regulačního plánu,
 - b) hlavní výkres obsahující urbanistickou koncepci, vymezení ploch s rozdílným způsobem využití, zastavěného území, zastavitelných ploch a ploch přestavby, dále koncepci uspořádání krajiny včetně ploch s navrženou změnou využití, koncepci veřejné infrastruktury včetně vymezení ploch a koridorů pro dopravní a technickou infrastrukturu, ploch a koridorů pro územní rezervy; v případě potřeby lze urbanistickou koncepci, koncepci uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury zpracovat v samostatných výkresech,
 - c) výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací,
 - d) dle potřeby výkres pořadí změn v území (etapizace).
- Grafická část může být doplněna schématy.

Ust. čl. I. odst. 2 příl. č. 7 ÚAP tak svěřuje určení možného budoucího využití ploch územních rezerv textové části územního plánu, zatímco grafické části je podle čl. I. odst. 3 příl. č. 7 ÚAP svěřeno jen vyznačení hranic těchto ploch a jejich vymezení.

Námítka navrhovatele o tom, že až z textové části lze dohledat, že v plochách územních rezerv URZ 3 a URZ 5 má být městský charakter zástavby, je proto lichá. Příl. č. 7 ÚAP totiž svěřuje toto určení možného budoucího využití ploch právě části textové, nikoli grafické.

Plochy územních rezerv přitom toliko konzervují stav v území a jejich vymezení samo o sobě nepředurčuje budoucí využití těchto ploch – k tomu je třeba změna územního plánu či územní plán nový (k tomu blíže viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.12.2016 č.j. 5 As 94/2015-79, www.nssoud.cz). Budoucí využití těchto ploch totiž má být teprve prověřeno. Bude proto právě na budoucí změně územního plánu (novém územním plánu), aby určil konkrétní podobu využití těchto ploch v té konkrétnosti, zda se bude jednat

- a) pouze o „*plochy smíšené – občanské vybavení*“, nebo
- b) o „*plochy bydlení v rodinných domech*“, nebo i
- c) o „*plochy občanské vybavení*“, nebo i
- d) o „*plochy bydlení v bytových domech*“.

Takové konkrétní stanovení budoucího využití ploch územních rezerv by bylo v rozporu s účelem a smyslem prověřování budoucího využití těchto ploch, neboť konkrétním určením budoucího využití těchto ploch by jakékoli další prověřování bylo pojmově vyloučeno. Proto je nutno odmítnout argumentaci navrhovatele domáhajícího se takového konkrétního stanovení budoucího způsobu využití ploch územních rezerv.

Návrhový bod 3) je tedy nedůvodný.

F.

I návrhovým bodem 4) navrhovatel namítá rozpor kapitol 6.6.1. a 3.2.3. územního plánu s předpisem vyšší právní síly – zde OPVÚ, a to ve vztahu k ploše P 16. K takovému návrhovému bodu je podle ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví aktivně věcně legitimován i přesto, že obdobnou připomínku či námitku v průběhu schvalování územního plánu nepodal (srov. rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2010 č.j. 1 Ao 2/2010-116, Sb. NSS č. 2397/2011, www.nssoud.cz).

Kapitolou 6.6.1. měly být podle navrhovatele stanoveny konkrétní podmínky, které nemají být stanoveny územním, ale až regulačním plánem. Konkrétně se má jednat podle navrhovatele o prostorovou regulaci a zastavěnou plochu konkrétních budov.

Obsah kapitoly 6.6.1. textové části napadeného územního plánu soud pro úplnost cituje v plném znění

„6.6.1 Lehký průmysl

Slouží: *lehké průmyslové výrobě a logistice v samostatných objektech nebo k tomuto účelu vymezených areálech. Zástavba tohoto funkčního využití je charakteristická průmyslovými objekty velkého objemu s technologií o nízké nebo střední emisní vydatnosti. Nové stavby musí svým objemovým a výrazovým řešením odpovídat charakteru zástavby převládající funkce a vhodně ji doplňovat. Poloha a kapacita výrobních celků nesmí svým provozem narušit navazující prostředí, zejména obytného území, občanského vybavení, do té míry, že by omezila jeho účel využití.*

Hlavní využití:

- *budovy, zařízení a plochy lehkého průmyslu (např. válcovny, slévárny, strojírny, keramická výroba, emisně nezatěžující sekundární chemická výroba, spalovny komunálního odpadu a kompostárny, bioplynové stanice, energetické zdroje do 50 MW, stavby pro porážku a zpracování hospodářských zvířat, potravinářská výroba, textilní výroba, logistická centra, dřevařský průmysl, čerpací stanice PHM, opravny, servisy, skladovací plochy) se střední a malou emisní vydatností.*

Přípustné využití:

- *provozní zázemí staveb a zařízení uvedených v hlavním využití - usazovací nádrže, administrativa, šatny, umývárny, ateliéry, sklady, prodejny a vzorkovny výrobků, stravovací zařízení,*
- *dopravní infrastruktura – silniční, cyklistické a pěší komunikace, vlečky, parkoviště pro osobní a nákladní automobily, hromadné garáže, zpevněné plochy a manipulační plochy, alternativní druhy dopravy – lanovky, visuté dráhy apod., zastávky MHD apod.,*
- *technická infrastruktura - inženýrské sítě, trafostanice, rozvodny, telekomunikační zařízení, čistírny odpadních vod pro předmětné budovy, alternativní zdroje energie k zajištění provozu předmětných budov a zařízení (např. fotovoltaické články, degazační stanice s kogenerační jednotkou), plocha pro odpadní kontejnery,*
- *veřejné prostory, zeleň a vodní plochy.*

Podmíněně přípustné využití:

- ubytovací zařízení pro zaměstnance,
- občanské vybavení sloužící širšímu území (např. obchody, služby, administrativa, kulturní a společenská zařízení,
- byty správců daného zařízení integrované do provozního objektu,
- sportovní zařízení lokálního významu,
- stavby a zařízení pro reklamu, informaci a propagaci.

Nepřípustné využití:

- činnosti, stavby a zařízení nesouvisející se stanoveným hlavním, přípustným a podmíněně přípustným využitím.“

Soud konstatuje, že ani přes veškerou snahu o pochopení navrhovatelovy argumentace nenašel v právě plně citovaném textu kapitoly 6.6.1. napadeného územního plánu byť jen jedinou zmínku o prostorové regulaci či o zastavěné ploše konkrétních budov.

Dále tabulkou 4a v kapitole 3.2.3. má být stanoven počet nadzemních podlaží a zastavěná plocha budovou.

Podle tabulky 4 v kapitole 3.2.3. textové části napadeného územního plánu:

č. plochy	Katastrální území	Rozloha (ha)	Využití území k roku 2011	Navržený způsob využití	Kód prostorové regulace
P16	Poruba	19,92	Orná půda	Lehký průmysl	21

Podle tabulky 4a v kapitole 3.2.3. textové části napadeného územního plánu:

Kód prostorové regulace	Nadzemní podlaží	Maximální zastavěná plocha jednou budovou zařazenou podle charakteru do plochy způsobu využití (m ³)	Maximální index zastavěný
21	max. 4	LP – 25 000	0,60

Podle § 3 odst. 2 písm. a) OPVÚ plochy se vymezují podle stávajícího nebo požadovaného způsobu využití (dále jen „plochy s rozdílným způsobem využití“); tyto plochy se vymezují ke stanovení územních podmínek, zejména pro vzájemně se doplňující, podmiňující nebo nekolidující činnosti, pro další členění ploch na pozemky a pro stanovení ochrany veřejných zájmů v těchto plochách, jakými jsou ochrana přírodního a kulturního dědictví, civilizačních, architektonických a urbanistických hodnot,

Podle § 11 odst. 1 OPVÚ plochy výroby a skladování se obvykle samostatně vymezují v případech, kdy využití pozemků například staveb pro výrobu a skladování a zemědělských staveb z důvodu negativních vlivů za hranicí těchto pozemků vylučuje začlenění pozemků s těmito vlivy do ploch jiného způsobu využití.

Podle § 11 odst. 2 OPVÚ plochy výroby a skladování zahrnují zpravidla pozemky staveb a zařízení pro výrobu a skladování, například pro těžbu, hutnictví, těžké strojírenství, chemii, skladové areály, pozemky zemědělských staveb

a pozemky související veřejné infrastruktury. Plochy výroby a skladování se vymezují v přímé návaznosti na plochy dopravní infrastruktury a musí být z nich přístupné.

Dovolává-li se navrhovatel právě citovaných ustanovení, aby dovedl, do jakých podrobností může prostorovou regulaci upravit územní plán a jaké podrobnosti jsou již vyhrazeny plánu regulačnímu, nezbývá soudu než konstatovat, že citovaná ustanovení upravují zcela jinou problematiku. Předmětnou otázku přitom vůbec neupravuje OPVÚ, ale naopak ÚAP, konkrétně čl. I. odst. 1 písm. f) příl. č. 7 a čl. 1 odst. 2 písm. b) příl. č. 11 ÚAP. Přehlížet přitom nelze ani ust. § 43 a § 61 stavebního zákona.

Podle § 43 odst. 1 věty první stavebního zákona územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (dále jen „urbanistická koncepce“), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území (dále jen „plocha přestavby“), pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů.

Podle čl. I. odst. 1 písm. f) příl. č. 7 ÚAP textová část územního plánu obsahuje stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití s určením převažujícího účelu využití (hlavní využití), pokud je možné jej stanovit, přípustného využití, nepřípustného využití (včetně stanovení, ve kterých plochách je vyloučeno umístování staveb, zařízení a jiných opatření pro účely uvedené v § 18 odst. 5 stavebního zákona), popřípadě stanovení podmíněně přípustného využití těchto ploch a stanovení podmínek prostorového uspořádání, včetně základních podmínek ochrany krajinného rázu (například výškové regulace zástavby, charakteru a struktury zástavby, stanovení rozmezí výměry pro vymezení stavebních pozemků a intenzity jejich využití),

Podle § 61 odst. 1 věty první stavebního zákona regulační plán v řešené ploše stanoví podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb, pro ochranu hodnot a charakteru území a pro vytváření příznivého životního prostředí.

Podle čl. I. odst. 2 písm. b) příl. č. 11 ÚAP textová část regulačního plánu podle rozsahu navržené regulace, zejména podle jím nahrazovaných územních rozhodnutí dále obsahuje podmínky pro umístění a prostorové řešení staveb, které nejsou zahrnuty do staveb veřejné infrastruktury, včetně urbanistických a architektonických podmínek pro zpracování projektové dokumentace a podmínek ochrany krajinného rázu (například uliční a stavební čáry, vzdálenost stavby od hranic pozemků a sousedních staveb, půdorysnou velikost stavby, nejsou-li vyjádřeny kótami v grafické části, podlažnost, výšku, objem a tvar stavby, základní údaje o kapacitě stavby, určení částí pozemku, které mohou být zastavěny, zastavitelnost pozemku dalšími stavbami).

Jak již zdůraznil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4.8.2017 č.j. 4 As 92/2017-37, www.nssoud.cz, jedním ze základních principů územního plánování je postupné nalézání a zpřesňování řešení od zjištění potřeby určité změny v území

a stanovení jejího nadmístního významu v zásadách územního rozvoje), přes navazující koncepční řešení a stanovení hlavních podmínek v komplexních souvislostech v územním plánu), po stanovení detailních podmínek umístění, prostorového uspořádání, detailní ochranu veřejných zájmů (např. protihlukové ochrany, ochrany ovzduší atd.) v územním rozhodnutí nebo v regulačním plánu nahrazujícím územní rozhodnutí. Pokud by v navazující a podrobnější územně plánovací dokumentaci nebo v navazujícím rozhodování nebylo nalezeno řešení v souladu s právními předpisy a s podmínkami obecnější (nadřazené) územně plánovací dokumentace, musí být v této nadřazené dokumentaci hledáno nové řešení. Tento princip návaznosti jednotlivých nástrojů územního plánování je důvodem, proč nelze v zásadách územního rozvoje řešit to, k čemu je určena příslušná podrobnější územně plánovací dokumentace nebo správní rozhodování. Uvedené je potřeba vztáhnout i na vztah územního plánu na straně jedné a podrobnější územně plánovací dokumentaci či správní rozhodování na straně druhé.

Je třeba vzít v úvahu též, že regulační plán je pořizován v území pouze fakultativně, a pokud absentuje (tak je tomu v drtivé většině případů), je dán pouze vztah územní plán – územní rozhodnutí.

Shora citované tabulky nejsou podrobnou regulací umístění a prostorového uspořádání staveb ve smyslu § 61 odst. 1 stavebního zákona. Jedná se o obecné pravidlo, tradičně obsažené v územních plánech, podle něhož stavby nově umísťované v území musejí respektovat převažující charakter okolní zástavby, popř. stanovící různé omezující regulativy chránící tento převážný charakter (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16.3.2010 č.j. 1 As 63/2009-139, www.nssoud.cz, a ze dne 30.11.2016 č.j. 6 As 39/2016-66, tamtéž).

V tomto ohledu napadená část územního plánu uvádí, které parametry nových staveb mají respektovat převažující charakter okolní zástavby – podlažnost, maximální zastavěná plocha jednou budovou a maximální index zastavění. Ani takováto specifikace nepředstavuje překročení kritické hranice podrobnosti, která by byla vyhrazena regulačnímu plánu, popř. územnímu rozhodnutí. I pokud by takováto specifikace v územním plánu uvedena nebyla, bylo by nutné její obsah stejně dovodit již jen z obecného příkazu respektování převažujícího charakteru okolní zástavby. Navíc je třeba uvést, že napadený regulativ nestanoví konkrétní podrobné podmínky prostorového řešení staveb, půdorysné velikosti stavby, podlažnosti, výšky, objemu a tvaru stavby, nýbrž pouze obecně stanoví, že navržené stavby mají být přizpůsobeny v těchto charakteristikách okolní zástavbě. Pokud příl. č. 11 OAP vyhrazuje regulačnímu plánu stanovení podrobných podmínek pro ochranu hodnot území, logicky stanovení obecných podmínek pro ochranu území je záležitostí, která může být stanovena v územním plánu.

K této části navrhovatelovy argumentace tedy krajský soud uzavírá, že se nejedná o podrobnosti náležející svým obsahem regulačnímu plánu či územnímu rozhodnutí.

Argumentuje-li navrhovatel dále, že z definic pojmů „*nadzemní podlaží*“, „*podkroví*“ a „*půda*“ obsažených v napadeném územním plánu nevyplývá výšková hladina zástavby, opak je pravdou.

Tyto pojmy jsou definovány na str. 8 – 9 textové části napadeného územního plánu:

- **„nadzemní podlaží** je každé podlaží, které má úroveň podlahy nebo její převažující části výše nebo rovno 80 cm pod nejvyšší úrovní přilehlého terénu v pásmu širokém 500 cm po obvodu domu. Pro účely ÚPO je podlaží omezeno na max. konstrukční výšku 350 cm. Do počtu nadzemních podlaží není započítáváno podkroví nebo půda. U stavby vyžadující větší konstrukční výšku (např. stavby občanské, průmyslové, sportovní apod.) nesmí výška stavby převýšit výšku danou počtem podlaží stanovených územním plánem (respektive součet jejich konstrukčních výšek po 350 cm).

Smyslem vymezení počtu nadzemních podlaží územním plánem není vlastní počet podlaží uvnitř stavby nebo nahrazení normami stanovených definic, ale stanovení a ochrana výškové hladiny vymezeného území. Takto je nutno postupovat v případech sporných případů.“

- **podkroví** je přístupný vnitřní prostor nad posledním nadzemním podlažím vymezený konstrukcí krovu a dalšími stavebními konstrukcemi, určený k účelovému využití. Krov je pro účely tohoto územního plánu konstrukce střechy se sklonem větším než 7° vytvářející podkrovní prostor. Pro pojem „krov“ nebo „podkroví“ není pro účely tohoto územního plánu rozhodující tvar střechy (šikmá, sedlová, pultová, mansardová, stanová, oblá apod.).

V odůvodněných případech může být podkroví nahrazeno nadstavbou (dalším nadzemním podlažím avšak pouze ustupujícím od roviny všech fasád předmětného objektu, vyjma štítové zdi). Toto podlaží nesmí svým objemem přesáhnout roviny fiktivních střešních rovin se spádem k fiktivnímu hřebeni objektu pod úhlem 45°, proložené vnějšími hranami korunních říms nebo atik.

- **půda** je přístupný vnitřní prostor vymezený střešní konstrukcí a dalšími stavebními konstrukcemi, bez účelového využití.“

Z uvedeného je zcela zřejmé, že výška budovy určená regulativem max. 4 nadzemní podlaží nesmí přesáhnout výšku $4 \times 350 \text{ cm} = 1.400 \text{ cm} = 14 \text{ m}$, přičemž k této výšce lze připočítat půdu či podkroví (pří. obojí) jen tak, aby maximální výška celé stavby byla určena fiktivními střešními rovinami se spádem k fiktivnímu hřebeni stavby pod úhlem 45°.

Tento regulativ pokládá podepsaný soud za dostatečně určitý a umožňující řádné rozhodování o využití území. Stanovení maximálního sklonu fiktivní střechy totiž znemožňuje manipulaci s půdorysem stavby za účelem dosažení její vyšší výšky. Argumentace navrhovatele obsažená na str. 8 podání ze 7.9.2017 „*vzhledem k absenci jakékoliv výškové regulace podkroví umožňuje výrazně naddimenzovat stanovený počet podlaží velkým podkrovím*“ je tedy lichá.

Nadzemní podlaží a podkroví jsou s ohledem na shora uvedené definice vymezeny toliko tak, aby chránily maximální výškovou hladinu zástavby, aniž by byla určena pro každou jednotlivou stavbu konkrétní výška podlaží. Proto ani definici

nadzemního podlaží a podkroví nepokládá soud – z hlediska regulativů k nim se vztahujícím – za natolik podrobné, aby bylo lze hovořit o podrobnostech náležejících regulačnímu plánu ve smyslu § 61 odst. 1 stavebního zákona.

Namítá-li pak navrhovatel nejasnosti při určování výškopisu / terénních rozdílů ve vymezené ploše, přehlíží patrně další definici obsaženou na str. 8 textové části napadeného územního plánu:

- „**nadzemní podlaží ve svažitém terénu** - pro účely tohoto územního plánu se ve svažitém terénu posuzuje počet nadzemních podlaží vždy ke všem fasádám stavby a průběhu výšek v terénu u posuzované fasády tak, že výšková hladina vymezená pro dané území počtem nadzemních podlaží nesmí být překročena v žádném místě u žádné z fasád stavby.

Smyslem vymezení počtu nadzemních podlaží územním plánem není vlastní počet podlaží uvnitř stavby nebo nahrazení normami stanovených definic, ale stanovení a ochrana výškové hladiny vymezeného území. Takto je nutno postupovat v případě sporných případů.“

Právě citovaná definice zabrahňuje budování vyšších staveb v předmětném území zneužitím terénních rozdílů na vymezené ploše. K tomu krajský soud – obiter dictum – poznamenává, že případné terénní úpravy podmiňuje stavební zákon územním souhlasem či územním rozhodnutím [srov. § 80 odst. 2 písm. a) a § 96 odst. 2 písm. f) stavebního zákona].

Ani návrhový bod 4) tedy nebyl shledán důvodným.

G.

Návrhovým bodem 5) – nepřípustné zasahování Zastupitelstva města Ostravy do procesu pořizování územního plánu – navrhovatel nikterak neosvětlil, jak byl takovým zasahováním (pokud k němu kdy došlo) dotčen na svých právech.

Přitom právě dotčení navrhovatele na jeho právech je základní podmínkou úspěšnosti návrhu na zrušení obecné povahy či jeho části (§ 101a odst. 1 s.ř.s.).

Není-li tu tedy příčinné souvislosti mezi tvrzeným nepřípustným zasahováním Zastupitelstva města Ostravy do procesu pořizování územního plánu a zásahem do navrhovatelových práv, nemůže být tento návrhový bod shledán důvodným, aniž by se jím krajský soud blíže zabýval.

H.

Patrně stěžejním bodem navrhovatelovy argumentace je otázka dotčení lázeňské krajiny – návrhový bod 2).

Zde navrhovatel namítá rozpor napadeného územního plánu s předpisem vyšší právní síly – lázeňskou vyhláškou. K takovému návrhovému bodu je podle ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví aktivně věcně legitimován i přesto, že obdobnou připomínku či námitku v průběhu schvalování územního plánu nepodal (srov. rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2010 č.j. 1 Ao 2/2010-116, Sb. NSS č. 2397/2011, www.nssoud.cz).

H.a.

Podle § 8 odst. 3 lázeňské vyhlášky území využívané v souvislosti s lázeňskou léčbou do vzdálenosti 4 až 8 km okolo přírodních léčebných lázní (lázeňská krajina) musí poskytovat podmínky pro terénní léčbu, případně jinou řízenou fyzickou zátěž a umožňovat volbu klimatických protikladů, kterými jsou střídání závětrných úseků s cestami v otevřené krajině a stinných míst s polohami na slunci, střídání krajinných partií (například louky, skupiny stromů).

Podle § 12 lázeňské vyhlášky v přírodních léčebných lázních, které byly stanoveny podle dříve platných právních předpisů a které nesplňují požadavky stanovené v § 8 až 11, se při vytváření životního prostředí a při zajišťování jejich vybavení postupuje tak, aby tyto požadavky byly respektovány v co největší míře. Pokud neplnění požadavků podle § 8 až 11 naruší účel, pro který byly přírodní léčebné lázně stanoveny, postupuje se podle § 25 odst. 4 zákona.

Podle § 16 lázeňské vyhlášky tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2002.

Mezi účastníky je nesporné, že přírodní léčebné lázně Klimkovice (v některých dokumentech Nový Darkov) nebyly stanoveny po 31.12.2001.

H.b.

Krajský soud se předně zabýval námitkou odpůrce – založenou na argumentaci Českého inspektorátu lázní a zřídelské – že území „lázeňské krajiny“ není v současné době přesně vymezeno, a proto nemůže být limitem pro územní plánování.

Zde krajský soud akcentuje ustálenou judikaturu soudů rozhodujících ve správním soudnictví, která konstantně a dlouhodobě vychází z fikce racionálního normotvůrce (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13.5.2004 č.j. 1 As 9/2003-90, Sb. NSS č. 360/2004, ze dne 10.2.2010 č.j. 1 Afs 1/2010-59, Sb. NSS č. 2153/2010, ze dne 16.10.2013 č.j. 3 Ads 5/2013-43, ze dne 23.9.2011 č.j. 7 Afs 30/2011-105, Sb. NSS č. 2573/2012, vše www.nssoud.cz) a která současně odmítá bezobsažnost přijímaných ustanovení právního řádu (k tomu srov. zejm. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13.9.2016 č.j. 5 As 194/2014-36, www.nssoud.cz).

Vycházejí z těchto premis, odmítá podepsaný soud závěr, že by ust. § 8 odst. 3 lázeňské vyhlášky nemělo žádný normativní obsah.

Uzavírá proto, že území lázeňské krajiny je dostatečně určitě definováno, přičemž je dostatečně určitě vymezena i jeho ochrana. Skutečnost, že citované ustanovení neřeší tyto otázky do nejmenšího detailu, znamená jen, že správním orgánům byla ponechána jistá míra uvážení (nikoli však libovůle) při zabezpečení zde stanovené ochrany lázeňské krajiny.

Z citovaného ustanovení současně plyne, že aby se jednalo o lázeňskou krajinu, musejí být kumulativně splněny dvě podmínky:

- 1) musí se jednat o území do vzdálenosti 4 – 8 km okolo léčebných lázní, a současně
 - 2) musí se jednat o území využívané v souvislosti s lázeňskou léčbou.
- Území naplňující obě tyto podmínky pak musí poskytovat podmínky pro terénní léčbu, případně jinou řízenou fyzickou zátěž a umožňovat volbu klimatických protikladů, kterými jsou střídání závětrných úseků s cestami v otevřené krajině a stinných míst s polohami na slunci, střídání krajinných partií (například louky, skupiny stromů).

H.c.

Beze zbytku lze však na právě uvedeném závěru trvat jen v případě lázeňské krajiny obklopující přírodní léčebné lázně stanovené za účinnosti lázeňské vyhlášky, tj. po 31.12.2001.

Racionální normotvůrce totiž výslovně pamatoval na krajinu obklopující přírodní léčebné lázně stanovené před 1.1.2002 ustanovením § 12 větou první lázeňské vyhlášky, v němž stanovil, že v přírodních léčebných lázních, které byly stanoveny podle dříve platných právních předpisů a které nesplňují požadavky kladené na lázeňskou krajinu, se při vytváření životního prostředí a při zajišťování jejich vybavení postupuje tak, aby tyto požadavky byly respektovány v co největší míře.

Racionální normotvůrce dokonce v § 12 větě druhé lázeňské vyhlášky předvídal, že tu může být i krajina obklopující přírodní léčebné lázně stanovené před 1.1.2002, jejíž vlastnosti dokonce naruší účel, pro který byly přírodní léčebné lázně stanoveny. Pro takové případy určil, že se přírodní léčebné lázně zruší [§ 25 odst. 4 zák. č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů].

Ustanovením § 12 lázeňské vyhlášky tedy normotvůrce posunul bezvýhradný požadavek na vlastnosti lázeňské krajiny obsažený v § 8 odst. 3 lázeňské vyhlášky ve vztahu k přírodním léčebným lázním stanoveným do 31.12.2001 do roviny požadavku, aby tyto vlastnosti lázeňská krajina naplňovala v co největší míře.

Stanovení této „co největší míry“ však již v sobě zahrnuje poměrování mezi jednotlivými právem chráněnými – ať již soukromými či veřejnými – zájmy, tj. test proporcionality, jehož závěrem má být vyhodnocení, který právem chráněný zájem musí v konkrétním případě ustoupit jinému právem chráněnému zájmu.

To je ovšem proces, který podle shora již odkazovaného rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2010 č.j. 1 Ao 2/2010-116, Sb. NSS č. 2397/2011, www.nssoud.cz, musí navrhovatel ještě před soudním přezkumem odpůrci umožnit především tím, že podá vůči návrhu územního plánu v době k tomu určené námitky či připomínky.

H.d.

Navrhovatelovy připomínky se ovšem týkaly toliko ploch územních rezerv URZ 3 a URZ 5, nikoli plochy P 16.

Neuplatnil-li navrhovatel v průběhu schvalování napadeného územního plánu připomínky vztahující se k ploše P 16, znemožnil odpůrci, aby se k předmětné otázce v rámci vypořádání navrhovatelových připomínek řádně vyjádřil, provedl s podrobným odůvodněním test proporcionality a jeho výsledky osvětlil právě při vypořádání navrhovatelových připomínek v příslušné části územního plánu.

Pokud se s podáními tohoto věcného obsahu navrhovatel procesu přijímání územního plánu neúčastnil, ač tak učinit mohl, má to za důsledek, že pro tuto pasivitu navrhovatele nelze z napadeného územního plánu dovodit postoj odpůrce a zpochybňovat jeho případné závěry, které nevyslovil, když k tomu v důsledku pasivity navrhovatele neměl ani příležitost.

S těmito závěry se krajský soud – při zdůraznění subsidiární role správních soudů a zásady minimalizace soudních zásahů do veřejné správy – plně ztotožňuje a ani v nyní posuzované věci neshledává důvody, proč se od nich odchýlit.

Uzavírá proto, že soudní přezkum tohoto návrhového bodu je ve vztahu k ploše P 16 vyloučen a uplatnění tohoto návrhového bodu tedy nemůže soud vést ke zrušení regulativů napadeného územního plánu vztahujícím se právě k ploše P 16.

Toliko *obiter dictum* tak může soud upozornit, že je obecně známo, že předmětná plocha P 16 těsně přiléhá dopravně silně vytíženému trojúhelníku tvořenému pozemními komunikacemi D1 [Praha-Brno-Ostrava-Věřňovice(-Polsko)], I/11 [Praha-Hradec Králové-Opava-Ostrava-Mosty u Jablunkova(-Slovensko)] a II/647 [Přerov-Běloutín-Fulnek-Ostrava-Bohumín(-Polsko) – bezpoplatková alternativa k D1]. U takové plochy by bylo třeba – jak namítá i odpůrce – důkladně zkoumat, zda zde byla v době schvalování napadeného územního plánu naplněna podmínka, že se vůbec jedná o území využívané v souvislosti s lázeňskou léčbou. Pokud by tomu tak nebylo, bylo by umístění lehkého průmyslu do této dopravně silně vytížené, logisticky výhodné a nikoli nevýznamnými pozemními komunikacemi obklopené oblasti nanejvýš logické.

H.e.

Týká-li se navrhovatelem namítaných ploch URZ 3 a URZ 5, je třeba i zde akcentovat, že se jedná o plochy územních rezerv, kdy napadeným územním plánem bylo z hlediska možného zasažení navrhovatelových práv určeno jen, že (zatím) se v těchto plochách žádná stavba stavět nebude.

Tím už z povahy věci nemohlo dojít k narušení lázeňské krajiny (je-li toto území vskutku lázeňskou krajinou, čímž se krajský soud v této chvíli pro nadbytečnost nezabýval), neboť vymezení ploch územních rezerv znamená, že tu (zatím) bude taková krajina, jaká tu byla dosud.

Až v případě skutečného stanovení budoucího využití těchto ploch bude nutné prověřit, zda takové stanovení neodporuje požadavkům na ochranu lázeňské krajiny stanoveným § 12 lázeňské vyhlášky. To ovšem přísluší až budoucí změně územního plánu, příp. novému územnímu plánu.

H.f.

Krajský soud pro úplnost vzhledem k odpůrcem uplatněné argumentaci doplňuje, že na potřebě respektování ust. § 8 odst. 3 a § 12 lázeňské vyhlášky ničeho nemění seznam sledovaných jevů obsažený v příl. 1 ÚAP. Je-li v § 8 odst. 3 a § 12 lázeňské vyhlášky upraven požadavek na zachování lázeňské krajiny při jakémkoli vytváření životního prostředí, nelze tento požadavek speciálního právního předpisu ignorovat poukazem na jiný právní předpis, kde tento požadavek uveden není (už i jen proto, že by se jednalo o duplicitní úpravu).

H.i.

Jakkoli tedy krajský soud korigoval závěry odpůrce ve vztahu k otázce ochrany lázeňské krajiny, ani návrhový bod 2) důvodným neshledal.

I.

Žádný z návrhových bodů, jejichž rozsahem je soud vázán (§ 101d odst. 1 s.ř.s.), nebyl shledán důvodným, a proto krajský soud návrh podle § 101d odst. 2 věty druhé s.ř.s. návrh zamítl.

Jakkoli tak pro omluvu navrhovatele z jednání nařízeného na 30.8.2017 soud nestihl učinit ve lhůtě 90 dnů (§ 101d odst. 2 věta třetí s.ř.s.), jedná se o nedodržení lhůty pořádkové, jejíž uplynutí nezbavilo soud povinnosti o návrhu věcně rozhodnout.

J.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto tak, že soud náhradu nákladů odpůrci, který byl plně úspěšný ve věci, nepřiznal. Odpůrce požadoval na náhradě nákladů náklady zastoupení advokátem v řízení. Soud je toho názoru, že Statutární město Ostrava, které je vybaveno rozsáhlým odborným aparátem (jen oddělení územního plánu disponuje 15 pracovníky, jimž je problematika územního plánování svěřena – viz www.ostrava.cz), by mělo být schopné obhájit v soudním řízení správním svůj územní plán, a proto nepovažuje tyto náklady za důvodně vynaložené (ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Ostravě dne 13. září 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu